

קיצור הדף היומי

יום חמישי, כ"ח באדר ב' תשפ"ב

יבמות • כד

מצוה בגדול לייבם, ואם קדם הקטן - זכה.

ד'והיה הנכור - מצוה בגדול לייבם, 'אשר תלד' - למעט אילונית, יקום [היבם] על שם אחיו - לנחלה, ולא שיקרא בשם אביו - דגז"ש מעל שם אחיהם יקראו ננחלתם' - נחלה, ולא ימחה שמו' - למעט סריס ששמו מחוי.

• רבא: בכל התורה 'אין מקרא יוצא מידי פשוטו', אבל כאן הוציאה גז"ש מפשוטו וא"צ לקרותו הבן בשמו. ובלי גז"ש הו"א לב"ד קאמר: אמרו ליבם יקום בנו על שם אחיו.

- א. ולא אומרים: רק בכור מייבם למה צריך למעט א"ח שלא בעולמו.
- ב. ולא אומרים: כשאין בכור אין יבום - שמדבר בב' אחין ומת אחד מהם - ואפי' מת בכור - מדמיעט א"ח שלא בעולמו.
- ג. ולא אומרים: כשיש בכור, קדם קטן לא זכה דהוקשה ושיבת אחים.
- ד. ולא אומרים: כשאין בכור אין עדיפות לגדול - כבכור, גדולתו גרמה.
- ה. ולא אומרים: כשמייבם פשוט לא יטול נחלה - יקום על שם אחיו, וקם. ולא כתב 'גרול' - דכ'נכור', שאינו נוטל בראוי כבמוחזק.

הנמטען על השפחה ונשתחררה, על הנכרית ונתגיירה לא יכנום, ואם כנס - אין מוציאין מידו. הנמטען על אשת איש והוציאה מתחת בעלה - אף שכנס - יוציא.

ויקשה: דר' נחמיה איש שנתגייר לשם אשה ולהיפק, והמתגייר לשולחן מלכים, לעבדי שלמה שררה - אינן גרים! ותירץ: דרב הלכה כהאומר כולם גרים הם. ו'לא יכנוס' הנטען עליה ד'הסר ממך עקשות פה, ולוות שפתים הרחק ממך'.

ת"ר: אין מקבלין גרים לימות המשיח, ולא קבלו בימי דוד ושלמה. ר"א מקרא: 'מי גר אתך בעניותך - עליך יפול ינוח', אבל אחרים לא.

הנמטען על אשת איש.. אע"פ שכנס יוציא.

רב: בעדים.

ויקשה: דהנטען על א"א והוציאה, ונתגרשה מתחת אחר, כנס לא יוציא, משמע שבלא הפסק אחר - יוציא, ובלא עדים, דבעדים תמיד יוציא, רב יתירץ: גם בלא הפסק לא יוציא, וקמ"ל דאפי' בהפסק לא יכנוס. ויקשה: דדוקא כשיש לה בנים מהראשון לא תצא, וכשאין עדים, אבל באו עדי טומאה, אפילו יש לה כמה בנים תצא, א. רב מעמיד המשנה כשיש בנים ועדים, בגלל הבנים צריך עדים לאסור, ודייק 'הוציאה' ולא 'הוציאה' - דבי"ד, והם מוציאים רק בעדים ב. הברייתות שאוסרות, כרבי דרוכל יוצא ואשה חוגרת בסינר או רוק למעלה מהכילה או מקום מנעלים הפוכים הואיל ומכוער תצא.

להנצחה

לינק להצטרפות